

Editorial

Context propici

Si una qüestió ha de merèixer tots els esforços de les forces polítiques per intentar arribar a punts de consens, aquesta és la de la fiscalitat. El principal escull a una entesa de mínims ja ha estat superat. Si quatre anys enrere resultava pràcticament impossible conciliar el projecte liberal, amb una oposició acèrrima a qualsevol impost directe, i el socialdemòcrata, l'executiu Pintat ha adoptat un plantejament més realista. Hi ha una coincidència en la necessitat de crear nous impostos. En primer lloc per augmentar els ingressos d'un Estat que cada cop té més necessitat de finançament i, en un segon però no menys important pla, perquè sense gravar els beneficis empresarials no es pot aspirar ni a convenis de doble imposició ni a sortir de cap llista de paradisos fiscals. I també s'ha de tenir seriosament en compte el mandat constitucional per una fiscalitat justa i equitativa. Un altre factor se suma al context favorable a un acord. Les tradicionals resistències de l'empresariat als impostos directes s'han reduït de manera palpable, fruit de l'aplicació de l'ISI,

l'IAC i l'IPI. Les diferències entre els dos models continuen existint, però hi pot haver punts mínims d'entesa, sempre i quan el Govern abandoni la seva política de tirar pel dret. Si una lliçó ha d'haver après el duet Pintat-Mirapeix és que no es poden tornar a repetir tots els errors de la presentació a tràmit de les lleis econòmiques, que tant malestar han generat en el mateix partit liberal i entre els agents econòmics. El debat sobre el nou model fiscal ha de ser obert i sense apriorismes i ha de permetre obtenir una planificació clara a deu anys vista que doni seguretat jurídica i que eviti sorpreses al teixit empresarial. Les converses s'inicien amb el llast de dos anys de legislatura sense un diàleg fluid en aquestes qüestions i amb la cabdal llei d'inversió estrangera a tràmit parlamentari. Els esforços de consens dels dos líders –Pintat i Bartumeu– han d'anar acompanyats en el Consell d'una autèntica voluntat de transacció de la majoria liberal en el si de la comissió. La reunió de divendres, en tot cas, significa un important i esperançador inici.